

שיעורי חינוך

מראש הישיבה שליט"א

עצות פרקטיות והדרכה להורים, מלמדים, מחנכים ומחנכות

פרשת בהר בחוקתי
תשפ"ג

גליון
י"א

שיעורי חינוך

יום שלישי פרשת צו ה'תשפ"ג - ורליאמסבורג יע"א

זכרוננו לברכה, ואמרה שאין לה כבר כוח להתנגע עם הילדים שלה, אמר לה הסטיפלר "בראש השנה נקבע לכל אדם כמה כוח יהיה לו וכמה הוא יתיגע וכו', ולכן אם נקבע לכם שלא יהיה לכם כוח, זה לא אומר שבילי ילדים יהיה לכם יותר קל, תשמחו שהגיעה, העמל והפח שלכם הם אצל הילדים".

ככה זה גם עם מחנכת; היא עלולה לפעמים לחשב 'אם אעבד במשרד, ליד אקוריום, עם שובך של צפור, ועם מוזיקת רקע, ומפל מים, אז יהיה לי יותר קל'; זה לא נכון, כי אם נקבע למעלה בשמים שלא יהיה כוח, אז במשרד לא יהיה קל יותר.

הודאה להשם נותנת כוחות מחדשים
אם רוצים לקבל כוח אפשר לבקש מהשם יתברך, ולהודות להשם; כמו כשבטריה נגמרת, מטעינים אותה והיא מתמלאת בחזרה, אותו דבר כשאדם מרגיש שנגמרו לו כבר כל הכוחות של היום, יש עצה איך להתמלא מחדש בכוחות, הודאה להשם נותנת בטריה חדשה, ומזרימה לאדם כוחות מחדשים.

אמא שניה לילדים

בדרך כלל מחנכות אהבות יותר את התלמידות שמקשיבות, שרוצות לשמע עוד שיחה ועוד שיחה, והבנות האחרות שלא מתענינות בשיחות, את אלו לא כל כך אהבים, ולכן צריכים לדעת, שהמחנכת היא אמא שניה לילדות; כמו שרואים במשפחה עם ילדים, שאם אחד הילדים לא עלינו ולא עליכם אינו מרגיש טוב, הוא חלש ובעיתי מה עושה האמא? רואים דבר מענין, היא עוזבת את כל הילדים הבריאים, היא מחלקת המשך בעמוד ב' <<<

מכרח להיות לב
במקרה שהילד פן אכל באמצע השעור, אז אני לא רוצה שהמוסד יתנהל כמו מכונה, עם מערכת יבשה, בלי לב ובלי רגש. מכרח להיות לב, המחנך צריך לדעת את תכונות הנפש והאפי של כל ילד, אצל מי פן צריך לראות ואצל מי צריכים לעצם את העינים ולא לראות, למי אפשר להגיד בתקיפות ולמי צריכים להגיד יותר ברגע. ברוך השם הישיבה כבר עומדת חמש עשרה שנה, יש זמנים שהולכים מאד בקפדנות, ויש זמנים שבהם בכלל לא קפדניים, יש זמנים שלאחד תקיפים מאד ולשני לא, זה עובד על ידי התבודדות ותפלה, אני מבקש מהשם יתברך שיהיה לי את הגישה הנכונה לכל ילד וילד, שאדע איך להגיד.

שתי דרכים להגיד מוסר

אם רוצים להגיד מוסר יש שתי דרכים לומר את זה. ברוך השם שעכשו כל התלמידות לבושות בעדינות פראוי, אבל היו זמנים שנקנסו תלמידות לבית החנוך שלנו שלא היו לבושות כמו שצריכה; במקרה כזה ישנם שתי דרכים איך לומר, או שאומרים: "את פרוצה!" אבל עדיף להגיד: "את מאוד מאוד יפה", "את מאוד צנועה", וכך היא כבר מעצמה תרצה ללכת בצניעות, אחר כך אפשר כבר לראות אצל כל בת בנפרד 'מתי' להגיד ו'כמה' להגיד. האוירה בפתה צריכה להיות ש'כל' הבנות לבושות יפה, צנוע, עדין, עם חן וכראוי.

במשרד לא יהיה קל יותר

פעם נכנסה אשה לאחד הצדיקים הקדושים בארץ ישראל הסטיפלר

לקחת בעזרת השם יתברך אנו ממשיכים לחלקו השני של השעור שראש הישיבה שליט"א מסר למחנכים בויליאמסבורג יע"א ביום שלישי פרשת צו ה'תשפ"ג.

דרך ארץ בפתה

צריך שתהיה דרך ארץ בפתה. אחד הדברים בדרך ארץ הוא שבשעת הלמוד לא אוכלים.

אי אפשר לעשות שעורים ארכים מדי, אי אפשר להחזיק ילדים על מקום אחד מדי הרבה זמן, ובפרט ילדים קטנים בני שלוש, אי אפשר להחזיק אותם אפלו עשרים דקות על מקום אחד, מתפללים אתם קטע מהתפלה, או שרים אתם קצת נגונים מהחג המתקרב, את הימים הבודדים שעוד נשארו עד לחג הפסח הקדוש, צריכים לנצל כדי לשיר אתם עוד פעם: "קדש", "מה נשתנה", "כמה טוב פסח", "כמה טוב מצה", "כמה טוב יהדות", "כמה טוב צניעות", "כמה טוב להיות יהודי", אחרי רבע שעה צריכים כבר להרשות להם לקום מהמקומות ולהסתובב.

גם צריכים לדעת כמה פעמים ביום אפשר להושיב אותם לרבע שעה.

אפלו את הילדים הגדולים יותר גם אי אפשר להחזיק מדי הרבה זמן על מקום אחד, מבלי לקום ובלי לזוז, מוסרים שעור של חצי שעה, שלשת רבעי שעה, לכל היותר שעה, ואחר כך הם יכולים לצאת לשתות משהו וללכת לשרותים, לפעמים אפשר גם לעשות הפסקה קטנה.

לחפש כל היום, זה נראה ממש כאלו הכינו את זה בשבילי.

אנשים ישתוממו: "איפה מצאת את זה? אני הרי גם הייתי פחנות הזאת, איך מצאת דברים כל כך יפים?" התשובה היא, אם פועלים למען השם יתברך, פועלים למען רבנו, פועלים למען ילדי ישראל, עוזר השם יתברך.

יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה לכם חג שמח והצלחה גדולה.

ישלם לכן שתהיה לכן נחת מהילדים שלכן.

מתי יהיה לי קצת זמן לעצמי?

אני מבין שיש מחנכות שחושבות: 'אני כל כך מתמסרת לתלמידות, מתי יהיה לי קצת זמן לצרכים שלי?' דעו לכן, אפשר להסתובב כל היום בפחנות ובסוף לא למצא כלום... אבל אם פועלים למען השם יתברך, פועלים למען ילדי ישראל, אז נכנסת הברכה, נכנסים לחנות אחת ומוצאים את מה שמישהו אחר היה צריך.

אותם בין האחים והאחיות, ומתמקדת רק בילד הזה, אותו דבר צריכה המחנכת להתמקד בעקר לתפס את הילדות שהן קשות, שבראה שלא מעגנו אותן שום דבר, ולתת להן חייהן, מלה טובה, ולהראות להן הכי הרבה אהבה.

השם יתברך משלם

השם יתברך יעזר שתהיו שמחות ללמד עם התלמידות. אם פועלים למען השם יתברך, אם פועלים למען רבנו, אם פועלים למען ילדי ישראל, השם יתברך

חזוק לבית היהודי

מאת ראש הישיבה שליט"א

אל תאבד את הילד

שמעתי ספור מאוד יפה, ספור בעגן חנוך; הגוי שגלה את המצאת החשמל, כשהוא היה ילד הוא חזר יום אחד מבית הספר ובידו מקתב סגור, ואמר לאמו שהמורה אמר לו למסור את זה להורים, האמא פתחה את המקתב, היא קוראת ופרצת בככי, והילד שואל את אמו: "אמא, מה כתוב במקתב? למה את בוכה?" והאמא עונה לו: "אני בוכה משמחה! קבלתי מקתב מבית הספר שלך, שמאוד משפחים אותה, הם אומרים שאתה ילד מאוד מאוד חכם, ואתה יותר חכם מכל החברים שלך בפתה, ואתה אפילו יותר חכם מהמורים שלך, ולכן דעתו של בית הספר היא שלטובתך צריך לשפר מורים פרטיים שילמדו אותך, כדי שתוכל להצליח יותר", וכך היא עשתה, היא שכרה לו מורה פרטי, וכך הוא גדל לאיש מאוד חכם, וכך הוא גלה את המצאת החשמל, שקל העולם נהנה ממנו.

אותו מאוד, אתה מאוד חשוב בעיניהם, וזה מה שבנה אותו.

כששמעתי את הספור התפעלתי מאוד, רואים מהי אמא חכמה, היא בונה את הילדים שלה.

אסור לשבר ילד

חנוך הוא דבר חשוב מאד, ההורים צריכים להגיד לילדים מה לעשות, וצריכים גם להעניש את הילדים, ובפרט ילדים קטנים צריכים ללמד אותם שאת זה לא עושים, ואת זה פן עושים. אבל בזמן שמחנכים צריכים להזהר מאוד שלא לשבר את הילד; אפילו אם הילד יעשה את הדבר הכי גורא שיכול להיות, שהילד יעשה משהו שחשוב מאוד לחנוך אותו על זה, מכרחים ללמד אותו כדי שיזכר את זה לתמיד, אבל צריכים לזכר שאסור לשבר ילד, אסור להכאיב ילד, אסור לתת לילד תווית של פנוי רע.

לפחות ארבעים אלף פעם...

אני צריך לדבר על זה הרבה פי בלנו לקויים בזה, מוהרא"ש זכותו יגן עלינו אומר: ילד שומע במשך שנות ילדותו לפחות ארבעים אלף פעם את המלים: "אתה לא יכול", "אתה לא לעגנו", "ממה כבר לא יצא שום דבר", "ידעתי שאתה לא יכול", "אתה שופה, אתה רואה שאתה לא יכול?", "אתה שחוק", "ידעתי שאתה שוכח", "אתה מזנח", "אתה עצלן"; את כל אלו המלים אסור להגיד לילד.

ילדים בריאים

הורים יקרים! באו נתחזק עכשו, באו נתקבל על עצמנו עכשו, באו נבקש מהקדוש

ברוך הוא שלא נשבר את הילדים. כי אנחנו הרי רוצים רק דבר אחד, אנחנו רוצים 'ילדים בריאים ויראי שמים', השנים המועטות הללו עוברות, והילדים גדלים, ומתחנכים, מהו העקר שאנו רוצים? אנו רוצים 'ילדים בריאים'.

אני מודה להקדוש ברוך הוא שאני לביית החנוך החשוב "בית פינא" לבנות, שבו הפנהלת וכל המחנכות יודעות וחוזרות על זה כל הזמן, וזהו דבר עקרי בבית החנוך שאי אפשר לשבר את הילדה, מחנכות ששוכרות ללדה מפטרים אותה.

אי אפשר לקחת ילד ולהגיד לו: "אתה פלומניק", "אתה שחוק", "אתה מזנח", "תמיד אתה שוכח להביא חתימה", "תמיד אתה שוכח את הדברים שלך"; כשאתה שומר על הספרים שלך בבית זה נשאר בבית, וכשאתה שומר על זה בבית הספר, זה נשאר בבית הספר, ובגודאי שאי אפשר לביש ילדה ולהגיד לה: "את לא מבינה", כי מה יש לבת מכל השנים שהיא למדה בבית החנוך? רק מדות טובות והלכות וחוצות שמלמדים אותן, ולכן אסור להשתמש בזה כדי לשבר את הילדה.

מבחן מבראשית עד ויחי

אני גר בכגן עם הרבה משפחות, יום אחד כשהפתי שלי שחקה עם אחת השכנות, היא באה להגיד לי: "אבא, גם שאני לומדת בברסלב, כי לשכנה הזאת יש היום מבחן ענין מתחלת בראשית עד אחרי ויחי!" ואני חושב לעצמי, אפילו עם בנינים לא עושים בזה דבר, ולעשות את זה עם בנות?! שנית, הרי אסור לבת ללמד תורה, אותו בורא עולם שאמר לגברים ללמד תורה אומר שגשים אסור להן ללמד תורה, אין בזה שום מחלוקת.

דבורים נפלאים שראש הישיבה שליט"א דבר אל המלמדים אחרי השעור בדרך הגמרא.

הספור של 'אותו האיש'

הכמינו הקדושים אומרים (סנהדרין ק"ו: ובהוספת הגרסא במסרת הש"ס): "לעולם תהא שמאל דוחה וימין מקרבת"; כשבאים לחנך את הילדים או את התלמידים, צריכים אמנם להגיד מוסר, אבל צריכים לתת יותר חזון ויותר אהבה מאשר לדחות, כי כל הספור של 'אותו האיש' קרה רק בעקבות שרב דחה בשתי ידיים את תלמידו.

כיום יש בעולם למעלה מ'ביליון' נוצרים, עם ישראל סבלו מהם כל כך הרבה צרות, עשרות של שחיטות והריגות שהם כבר עשו בנו, איך התחיל כל הספור?

הגמרא מספרת: בשחזור הושע בן פרחיה עם תלמידיו לירושלים, הם שהו באכסניה, והוא אמר לתלמידיו: "ראו, איזו אכסניה טובה, איזו אכסניה יפה, איזו אכסניה נעימה", היה שם תלמיד שהוא היה 'אותו האיש' שהוא חשב שרבו מתכונן לשבח את בעלת האכסניה, והוא רץ לראות מי האשה הזאת, והוא חזר ואמר לרבי שלו: "העינים שלה לא

כל כך יפות", צעק עליו רבו: "מה אתה? אתה מסתכל על אשה? אני דברתי על האכסניה ולא על האשה", והוא זרק אותו מהישיבה והכניסו בחרם, והוא בא ובקש פעם ועוד פעם: "תקבל אותי בחזרה לישיבה!" "תקבל אותי בחזרה לישיבה!" והרבי התעלם ממנו.

עד שפעם אחת החליט הרבי שהוא בן רוצה להחזיר אותו לישיבה, אבל התלמיד הגיע בדיוק בשחרב, היה באמצע התפלה, באמצע קריאת שמע, שאז אסור לענות כלום, התלמיד החליט שעכשו זו הפעם האחרונה שהוא מבקש שיקבלו אותו, הרבי סמן לו באצבע שימתין עד שסיים קריאת שמע, אבל התלמיד לא הבין, הוא חשב שהרבי עדין לא רוצה לקבל אותו, ומיד הוא יצא לתרבות רעה.

סימן שהוא רוצה להיות טוב

וראים מכאן שאם אדם בא להתחנך פעם ועוד פעם שיקבלו אותו, זה סימן שהוא רוצה להיות טוב, וצריכים לקבל אותו; כבר זרקו אותו, הוא כבר קבל את העגש שלו, ועכשו כבר צריכים לקבל אותו בחזרה.

את מי צריכים לזרק מהישיבה? מאוד קשה להיות ראש ישיבה, כי יש מקרים שכן צריכים לסלק בחזר מהישיבה לגמרי. מוהר"א ש זכרוננו לברכה אמר לי: "על דבר אחד תזהר, על זה אתה מכרח לסלק מהישיבה, בחזר שאינו בריא, הוא חוטא ומחטיא, הוא לוקח בחזר אחר ומזיק לו, בחזר כזה אתה לא יכול להחזיק בישיבה".

הייתי כבר צריך לעשות את זה כמה פעמים, הייתי צריך להגיד לבחור: "אתה לא בריא, אתה לא יכול לבוא לישיבה!" כי אם הוא מקלקל בחזרים אחרים, אני נשאר עוד מעט בלי ישיבה, לא שאני צריך ישיבה, אלא שעוד מעט הוא מרחיק אותם מהשם יתברך רחמנא לצלן.

הרבה מאוד פעמים אני מסלק בחזרים מהישיבה, אם באים מאחר, או שהוא לא הלך לאסוף צדקה, זה לא אומר שאני זורק אותו, אני רק אומר לו: "אתה חייב ללכת הביתה, פי אתה בא מאחר!" כלומר 'תתעורר, תקום בזמן', או שאני אומר לו: "אתה לא הלכת לאסוף כסף, אתה לא יכול להיות בישיבה!" אבל כשהוא ילך לאסוף כסף הוא יוכל לחזר לישיבה.

המשך חזון לבית היהודי

מאת ראש הישיבה שליט"א

>>> המשך מעמוד ב'

בנדאי שבבית החנוך שלנו גם לומדים הלכות, כגון הלכות שבת שלומדים טוב מאוד, ושאר הלכות שהן צריכות לדעת בחיים, אבל לעשות מבחן מתחלת בראשית עד אחרי ויחי? אני חושב לעצמי, רבנו של עולם מה אשמות התלמידות? מה רוצים מהן? מה זה יצור להן בחיים? פרנע שהיא מתחנת, מה היא צריכה עכשו לדעת את כל הפסוקים האלו? מה היא צריכה עכשו לדעת את כל המדרשים האלו? בנדאי שצריכים ללמד מדות טובות, מלמדים אותן, שבחיים צריכים לותר, ומספרים להם ספורי צדיקים, אבל סתם לקחת בנות ולהדביק עליהם תוית: "את הלשה בלמודים", את הלשה בזה, ואת הלשה בזה", מה צריכים את כל הדברים האלו?!

צריכים להודות להקדוש ברוך הוא שזכינו לבית חנוך שבנוי רק בשביל לבנות את

הבנות, שאחרי החתונה הן יהיו נשים טובות, נשים יראות שמים, ותרניות.

להיות האמא החכמה

אני מבקש ממכם הורים יקרים! גם לאמהות ששולחות את הילדות כן לבית החנוך שלנו, וגם לאמהות שאינן שולחות את הילדות לכאן, אל תשברו את הילדים שלכם, אל תשימו חוקמת רעה על הילדים! אם קבלתם מכתב מבית הספר שהילדה שלכם לא טובה, אתם לא צריכים להקריא את זה לילדה, תהיו האמא החכמה, תקריאו את המכתב כאלו כתוב שם שהמורה מאוד מתפעלת ממנה; עם קצת שכל אפשר לעשות שלום ולבנות את הילדים.

(מתוך שיעור חזק, חדש שבט התשע"ז)

שבוע הבא

במרוז המכתבים

- האם להסתפל רק על הדברים הטובים, או צריכים גם לחנך את הילדים?
- האם מתר לתת סטייה אם לא עוזר בדרך אחרת?

מרוז חנוך

מקול ברסלב

לשמיעת כל שיעורי החינוך (באדיש)

מראש הישיבה שליט"א

מקול ברסלב

הקישו 1-2-4-2-1

- שמעו ותחי נפשכם -

איך מכניסים חשק בבחורים לקום בבקר?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א, קדם כל יישר כח גדול על כל החזוק שאנחנו מקבלים ממכם על ידי השעורים הנפלאים שבהם אנו ממש מחיים את נפשנו.

יש לנו שני בחורים בבית ואנחנו צריכים הדרבה איך להתנהג אתם, איך לחנך אותם, איך להכניס בהם חשק ללמוד ולהתפלל ולהתנהג כראוי.

ובפרט איך הם יקבלו חשק לקום בבקר, מאד קשה למשוך אותם מהמטה בכל בקר.

ושוב יישר כח גדול.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קדש פרושת מקץ - חנכה, ד' דחנפה, כ"ז כסלו, שנת תשע"ח לפ"ק

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

בימינו פשהרחוב מאד מסכן, צריכים להזהר מאד שהילדים יאקבו את הבית שלהם, שהילדים יכלו בבית, ויאקבו את הוריהם.

ר' נתן אמר: "אצלי חשוב לחנך את הילדים שלי, כמו לקום בחצות ולהגיד תקנות"; אם רוצים לקום בחצות ולהגיד תקנות חצות, צריכים ללכת לישון מקדם, ר' נתן לא רצה ללכת לישון שהילדים שלו חוזרים הביתה, כי הוא רצה לחנך אותם, הוא רצה לקרא אתם קריאת שמע, לחנך אותם לעשות ברכות, להקין קערה לנטילת ידים וכדומה. פי ילד שהוריו הזכירו לו יפה לילה אחר לילה לקרא קריאת שמע, קל לו יותר לעשות את זה כל החיים; בנדאי שכל אדם צריך חזוק, לכל אדם יש יצר הרע וכו' וכו', אבל עם חנוכה טוב היראת שמים והיזהרות נחלקות היטב בלב.

בענין שאתם שואלים איך אפשר לגרם שהבחורים ירצו לקום בבקר; זו שאלה שכל הורים מתקשים בה, כלם מחפשים עצות איך אפשר לגרם שהבחורים יקומו. צריכים לזכר מה שרבנו אומר: "בטוב אפשר לפעל

יותר מאשר ברע"; עוד אמר רבנו: "אם רואים שכן פעלו ברע, שיידעו שהיה אפשר לפעל הרבה יותר בקלות ובמהירות בטובות"; אני זוכר כשהייתי בחור גם היה לי קשה לקום לפנות בקר וכו', ואמא שלי - שתהיה בריאה - היתה יושבת ליד המטה שלי לפנות בקר והיא העירה אותי, היא כל כך התחננה אלי שאקום, היא היתה מדברת כל כך יפה והיתה שרה שירים שאאלף ללמד, הייתי חייב לקום. כשמדברים בצורה יפה לילדים הם בודאי ישמעו בקול ההורים.

מוהרא"ש זכרוננו לברכה ספר על פעל האהבת ישראל וכו' יגן עלינו, כשהוא עבר לגור בעיר מרמרוש, שם גרו יהודים שהיו רחוקים מאד מדרך התורה והמצוות, שאלו אותו: "איך יוכל הרבי לפעל אצל היהודים במרמרוש שישחזרו בתשובה, שהם תנהגו כמו שצריך?" ענה להם פעל האהבת ישראל: "אני אהב אותם כל כך, עד שהם יציתו למה שאני מלמד אותם ולמה שאני דורש מהם"; רואים שעם אהבה אפשר לפעל הכל.

חכמינו זכרונם לברכה אומרים (פנהדורין ד:): "לעולם תהא שמאל דוחה, וימין מקרבת"; כשצריך לחנך ילדים או תלמידים, אמנם צריכים להגיד מוסר, אבל עם יד ימין צריכים לחזק אותם, פלומר שצריכים לתת יותר חזוק ויותר אהבה, מאשר לדחות. האמת היא, כשהילדים עדין צעירים, אזי הוא הזמן הנכון לחנוך, אזי הזמן של שמאל דוחה, לחנך אותם בדרך ארץ. שילדים ידעו שמלה של הורים חשובה, ואי אפשר להתעקש וכו'. כשהאדם מוצא את עצמו עם ילדים בני ארבע עשרה ומעלה, אזי כבר צריכים להזהר מאד לא לאבד אותם, צריכים לבלות אתם יותר וכו', אזי הזמן של "ימין מקרבת".

לצערנו רואים בהרבה מאד משפחות שלא מחנכים את הילדים כשהם צעירים, אחר כך הם מתעוררים - כשיש להם כבר ילדים בוגרים, אבל אז כבר צריכים להזהר שלא לאבד אותם.

אחרי כל העצות צריכים לדעת היטב שעקר לילדים טובים הוא "תפלה"; מוהרא"ש ספר שהגיע יהודי אל החפץ חיים הקדוש ובקש ממנו ברכה לילדים טובים;

החפץ חיים הקדוש לקח תהלים שהיה נפוח מרטיבות, ואומר לו: "זה התהלים של אמי עליה השלום, שבו היא היתה בוכה בכל יום שיהיו לה ילדים טובים, כך זוכים לילדים טובים". לכן תבקש הרבה מהשם יתברך שתזכה לילדים צדיקים, ילדים בריאים, וילדים שיאירו את העולם. יעזר השם יתברך שתזכו לראות הרבה נחת יהודית מהילדים שלכם, אמן. שבת שמחה.

... (עצתו אמונה חלק ב', מכתב קמה)

האם מתר להרשות לילדים ללכת לבד למקוה?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א, רציתי לשאל אם ילדים יכולים ללכת לבד למקוה בערב שבת, או בכל זמן אחר. ישר כח גדול על הכל.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרושת ויחי, ו' טבת, שנת תשע"ח לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר קבלתי את מכתבך.

צריכים להזהר מאד לא להרשות לילדים ללכת לבד למקוה; ילדים לא יכולים בשום פנים ואופן ללכת לבד למקוה.

לצערנו יש אנשים לא בריאים שמחפשים לצוד קרפנות וכו', השם ישמר אם נופלים לידיהם, הם יכולים לאמלל לכל החיים.

ילדים אסור ללכת למקוה אלא עם ההורים; כמובן שצריכים להזהר ללכת בזמן שהמקוה ריק. לא טוב ללכת למקוה כשהוא מלא באנשים, אפילו בלי ילדים, כל שכן כשהולכים עם ילדים קטנים צריכים להזהר יותר.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

... (עצתו אמונה חלק ב', מכתב קנג)

לקבלת הגליון מדי שבוע יש לשלוח אימייל ל: jhbuhl234@gmail.com

קול ברסלב

קול ברסלב

שיעורים; חזוק יומי; ניגונים; סיפורי תפילה ועוד

079-704-0066

ארצות הברית 0910-351-845 / 212-444-9191 / אנגליה 03303502361

קנדה 4383008080 / בלגיה 3235003461 / ארגנטינה 11552354370

מייל חזוק יומי chizikyomi@gmail.com

קוואל פון חזוק (נשים)

שיעורים; סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד

079-704-0069

ארצות הברית 9169-444-212 / 845-351-9060 / אנגליה 03303502363

קנדה 438-320-9090

...